

ændres til: „efter at det af en dansk Konsul i Udlandet er bleven udstedt“ o. s. v. I Paragraffens sidste Linie foreslaas derhos i Betragtning af Lovforslagets sædvanlige Udtryksmaade Ordene „forrige Paragraf“ ombyttede med: „§ 11“.

Til § 13.

Da det ikke er Meningen, at hver enkelt Anmeldelse ubetinget skal indeholde en fuldstændig Opregning af samtlige de registrerede Skibe, Anmelderen eller Anmelderne maatte eje, men blot en for Bureauet tilstrækkelig Angivelse deraf skal foreligge, og da det kun er Meningen, at Anmelderne skulle opgive de Skibe, af hvilke de endnu ere registrerede som Ejere, ikke dem, der forinden Anmeldelsen maatte være overgaaet i andres Eje, er sidste Stykkes Affattelse foreslaaet ændret i Overensstemmelse hermed.

Til § 14.

Den her under I. krævede Erklæring skal ifølge Forslaget lyde paa, at vedkommende Ejere, Medejere eller Selskabs Bestyrelse opfyldte de i Sølovens § 1 krævede Betingelser for at faa Skibet registreret som dansk, jfr. Lov 13de Marts 1867 § 9, 2o. Da Lovforslaget imidlertid handler om Indførelse i Kongerigets Skibsregister, er det ogsaa Berettigelsen til at faa Skibet indført deri, som Erklæringen med Rette bør gaa ud paa. Derfor foreslaar Udvalget Erklæringens Indhold ændret derhen, at vedkommende Ejere, Medejere eller Selskabs Bestyrelse opfyldte de i denne Lovs § 1, 2det Stykke, krævede Betingelser for at faa Skibet indført i Kongerigets Skibsregister.

Naar det dernæst under II. kræves, at de her i Landet udstedte Bilbreve skulle være affattede efter en af Justitsministeriet godkendt Formular, da har Udvalget for Tydeligheds Skyld fundet det rigtigt, udtrykkeligt at fremhæve, at dette kun gælder de efter denne Lovs Strafftræden udstedte Bilbreve. Tillige findes det rigtigt, udtryk-

kelig at tilføje, at Benyttelsen af Formularen kun er nødvendig, for at Bilbrevet skal kunne registreres, ikke til dets civilelige Gyldighed i og for sig.

Chefen for Registreringskontoret har dernæst under Henvisning til denne Lovforslagets Bestemmelse om Bilbreve særlig indtrængende anbefalet, at de her i Landet udstedte Adkomstbreve paa Skibe skulle være affattede efter en af Justitsministeriet godkendt Formular: „Naar det anses for formaalstjenligt, hvad det vistelig ogsaa er, at lade Bilbreve affatte efter en foreskreven Formular, maa det samme i endnu højere Grad være Tilfældet for Adkomstbrevenes Vedkommende, idet disse ikke som Bilbreve udstedes af Jagtmænd, men navnlig for mindre Skibe af Sælgeren selv. Som Følge heraf fremlægges der for Tiden jævnlige saa uklart affattede Skibsstøder, at det bl. a. ikke er let at udfinde, hvem der er Sælger og hvem der er Køber. Medens sligt vel kan passere under det nuværende System, vil dette derimod blive aldeles utilstedeligt og medføre idelige Vanstueligheder og Betskostninger under det foreliggende ny System (jfr. § 18). Slige Uregelmæssigheder bør derfor utvivlsomt saa vidt muligt søges forebyggede ved en Bestemmelse som den ovenfor foreslaaede, hvilket ikke blot vil være i Ejernes egen Interesse men ogsaa turde være nødvendigt af Hensyn til de for juridisk Indsigt i Reglen blottede Toldkamre, der ifølge Udkastet skulle varetage Forretningerne vedrørende Skibsregistreringen udenfor København“.

Til Støtte for sit Forslag henviser Chefen yderligere til den engelske Merchant Shipping Act 1854, Art. 55, hvori der paabjedes en bestemt Form for Adkomstbreve paa Skibe og Skibsparter.

Naar Udvalget dog, lige saa lidt som Kommissionen, der har uarbejdet Lovforslaget, har fulgt den engelske Lovgivnings Raad, er dette begrundet i, at det ikke har dristet sig til at paalægge den borgerlige Handelsefrihed en slig Indskrænkning, som nu